

Міністерство освіти і науки України

**ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет менеджменту, адміністрування та права

**Кафедра менеджменту, бізнесу і
адміністрування**

КОНТРОЛЬ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

**Методичні вказівки
для семінарських занять
для здобувачів другого (магістерського) рівня
вищої освіти денної та заочної форми навчання
спеціальності 281 «Публічне управління та
адміністрування»**

Харків 2024

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет менеджменту, адміністрування та права
Кафедра менеджменту, бізнесу і адміністрування

КОНТРОЛЬ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

Методичні вказівки
для семінарських занять
для здобувачів другого (магістерського) рівня
вищої освіти денної та заочної форми навчання
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Затверджено
рішенням
Науково-методичної ради
факультету МАП
Протокол № 7
від 12.03.2024 р.

Харків 2024

УДК 351.9(072)

К-68

Схвалено

на засіданні кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування
Протокол № 7 від 27.02.2024 р.

Рецензенти:

Ю. І. Данько, проректор з наукової роботи Сумського національного аграрного університету, доктор економічних наук, професор;

В. С. Ніценко, доктор економічних наук, професор кафедри підприємництва та маркетингу Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

К-68 Контроль в публічному управлінні та адмініструванні: методичні вказівки для семінарських занять для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форми навчання спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» / Упорядник: С.С. Ткачова – Харків: [б. в.], ДБТУ, 2024 – 28 с.

Видання призначене для представлення програми семінарських занять з дисципліни «Контроль в публічному управлінні та адмініструванні» за темами: методологічні засади організації контролю в сфері публічного управління та адміністрування; принципи контролю в публічному управлінні та адмініструванні; світові стандарти системи контролю, досвід здійснення контролю в публічному управлінні та адмініструванні в зарубіжних країнах; розвиток системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування в Україні; організаційні засади здійснення контролю в органах публічної влади України; основні шляхи забезпечення ефективного функціонування внутрішнього контролю; контроль з боку органів місцевого самоврядування.

Для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної і заочної форм навчання спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

УДК 351.9(072)

Відповідальна за випуск: Ю.М. Сагачко, канд. екон. наук, доцент

© Ткачова С. С., 2024

© ДБТУ, 2024

ЗМІСТ

Вступ	5
Структура навчальної дисципліни	6
Завдання для семінарських занять	7
<i>Семінарські заняття 1-2</i> Тема 1 Методологічні засади організації контролю в сфері публічного управління та адміністрування	7
<i>Семінарське заняття 3</i> Тема 2 Принципи контролю в публічному управлінні та адмініструванні	9
<i>Семінарське заняття 4</i> Тема 3 Світові стандарти системи контролю. Досвід здійснення контролю в публічному управлінні та адмініструванні в зарубіжних країнах	11
<i>Семінарське заняття 5</i> Тема 4 Розвиток системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування в Україні	13
<i>Семінарське заняття 6</i> Тема 5 Організаційні засади здійснення контролю в органах публічної влади України	15
<i>Семінарське заняття 7</i> Тема 6 Основні шляхи забезпечення ефективного функціонування внутрішнього контролю	18
<i>Семінарське заняття 8</i> Тема 7 Контроль з боку органів місцевого самоврядування	20
Методи контролю	23
Методичне забезпечення	24
Рекомендована література	25
Електронні інформаційні ресурси	26

ВСТУП

Підвищення ефективності публічного управління та адміністрування є одним із стратегічних завдань розвитку держави. Суттєва роль у цьому належить контрольній діяльності. Підвищення ефективності застосування контролю у публічному управлінні та адмініструванні неможливе без належної організації цієї діяльності та розробки ефективних систем контролю та аудиту. Повинні бути використані новітні досягнення сучасних техніко-технологічних і організаційних рішень у таких системах, застосування форм і методів забезпечення їх ресурсами, що, у свою чергу, неможливе без знання основ контрольної діяльності.

Метою вивчення навчальної дисципліни «Контроль у публічному управлінні та адмініструванні» є формування системи знань з методології розроблення, застосування та розвитку контролю, як ефективного засобу задовільного публічного управління та адміністрування в умовах обмеженості ресурсів. Основним завданням вивчення дисципліни «Контроль у публічному управлінні та адмініструванні» є вивчення основних положень, концепцій, методів, понять і підходів, що використовуються в світовій практиці у контрольній діяльності у публічному управлінні та адмініструванні, освоєння процедур розроблення, порівняння, обґрунтування та застосування систем контролю з боку державних органів влади та органів місцевого самоврядування.

Вивчення дисципліни «Контроль у публічному управлінні та адмініструванні» дозволить здобувачам опанувати засади контрольної діяльності у публічному управлінні та адмініструванні, ознайомитись з головними концептуальними методами і підходами, які використовуються в Україні, а також у відповідній світовій практиці.

У методичних вказівках подано матеріали для проведення семінарських занять з дисципліни «Контроль у публічному управлінні та адмініструванні» із здобувачами другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» денної і заочної форми навчання. За кожною темою передбачено подання теоретичних відомостей та ключових термінів, питань для обговорення, тематики наукових доповідей.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назва змістових модулів та тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	Загальний обсяг	аудиторних				Самостійна робота	Загальний обсяг	аудиторних				Самостійна робота
		усього	в тому числі					усього	в тому числі			
лекції			лабораторні	практичні	лекції				лабораторні	практичні		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1 Основи організації контролю в публічному управлінні та адмініструванні												
Тема 1 Методологічні засади організації контролю в сфері публічного управління та адміністрування	15	6	2		4	9	13	2	1		1	11
Тема 2 Принципи контролю в публічному управлінні та адмініструванні	12	4	2		2	8	13	2	1		1	11
Тема 3 Світові стандарти системи контролю. Досвід здійснення контролю в публічному управлінні та адмініструванні в зарубіжних країнах	12	4	2		2	8	13	2	1		1	11
Тема 4 Розвиток системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування в Україні	12	4	2		2	8	13	2	1		1	11
Разом за розділом 1	51	18	8		10	33	52	8	4		4	44
Розділ 2 Здійснення контролю в публічному управлінні та адмініструванні												
Тема 5 Організаційні засади здійснення контролю в органах публічної влади країни	13	4	2		2	9	12	1			1	11
Тема 6 Основні шляхи забезпечення ефективного функціонування внутрішнього контролю	13	4	2		2	9	13	2	1		1	11
Тема 7 Контроль з боку органів місцевого самоврядування	13	4	2		2	9	13	1	1			12
Разом за розділом 2	39	12	6		6	27	38	4	2		2	34
Всього годин	90	30	14		16	60	90	12	6		6	78

ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		д/ф	з/ф
1	Методологічні засади організації контролю в сфері публічного управління та адміністрування	4	1
2	Принципи контролю в публічному управлінні та адмініструванні	2	1
3	Світові стандарти системи контролю. Досвід здійснення контролю в публічному управлінні та адмініструванні в зарубіжних країнах	2	1
4	Розвиток системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування в Україні	2	1
5	Розвиток системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування в Україні	2	1
6	Основні шляхи забезпечення ефективного функціонування внутрішнього контролю	2	1
7	Контроль з боку органів місцевого самоврядування	2	
	Разом	16	6

ЗАВДАННЯ ДЛЯ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

ТЕМА 1 МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Семінарські заняття 1-2

Мета: вивчення та дискусійне обговорення методологічних засад організації контролю в сфері публічного управління та адміністрування; вивчення основних характеристик видів контролю та способів їх практичного застосування у публічному управлінні та адмініструванні.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Контроль слід розглядати як обов'язкову функцію публічного управління та адміністрування, елемент зворотного зв'язку, що дозволяє своєчасно відреагувати на будь-які відхилення від запланованого шляху досягнення поставлених цілей розвитку держави, її регіонів та окремих територій, основних напрямів і видів її діяльності.

Разом з плануванням, організацією, мотивацією, координацією, контроль входить до складу основних функцій управління будь-якими організаціями.

Класичний процес контролю складається із встановлення стандартів (цілей, що піддаються вимірюванню), оцінювання фактично досягнутих результатів та, у разі їх суттєвого відхилення від встановлених стандартів, проведення коригування цілей та планів щодо їх досягнення.

До основних завдань контролю відносяться: адаптування до змін зовнішнього середовища, обмеження нагромадження помилок, подолання складних організаційних проблем, мінімізація витрат.

У процесі управління *контроль є зв'язуючим елементом* між його етапами.

Контроль, виступаючи, з одного боку, *формою впливу на підконтрольні об'єкти*, а з другого – *формою демократичного керівництва*, є складовою управлінського процесу, а також частиною державно-суспільного устрою, важливим засобом удосконалення управління в цілому.

Контроль у публічному управлінні та адмініструванні можна класифікувати за низкою класифікаційних ознак. За сферою діяльності, яка підлягає контролю, визначають *внутрішній (відомчий), міжвідомчий та надвідомчий (позавідомчий) види контролю.*

Органи, які здійснюють контроль, поділяються на такі великі групи: органи законодавчої влади; органи виконавчої влади; судові органи; спеціальні контролюючі органи; органи місцевого самоврядування.

Питання для обговорення

1. Визначте сутність поняття «контроль».

2. Охарактеризуйте контроль як обов'язкову функцію публічного управління та адміністрування. Покажіть схематично та поясніть взаємозв'язки контролю з іншими функціями управління.

3. Охарактеризуйте класичний процес контролю. Які важливі складові він містить? Які особливості має кожна складова у сфері публічного управління та адміністрування?

4. Якими є основні завдання контролю? Чи змінюються вони під впливом змін у зовнішньому середовищі? Наведіть приклади.

5. Охарактеризуйте контроль як зв'язуючий елемент процесу управління. Що він допомагає виявити і яку інформацію може надати?

6. За якими критеріями можна класифікувати контроль у публічному управлінні та адмініструванні. Які види контролю визначаються? Які характеристики мають види контролю?

7. Які стадії виділяються під час здійснення контрольної діяльності? Які процеси відбуваються на кожній стадії?

8. Які органи влади здійснюють контроль в Україні? На які великі групи вони поділяються?

9. Розкрийте сутність та особливості відомчого, міжвідомчого та надвідомчого видів контролю.

10. До якого типу відповідальності можуть бути притягнуті порушники відомчого, міжвідомчого та надвідомчого видів контролю. Відповідь аргументуйте.

Тематика наукових доповідей

1. Контроль як важлива функція управління в сфері бізнесу та в публічному управлінні та адмініструванні: схожі риси та принципові відмінності.

2. Характеристика наукових підходів щодо визначення сутності поняття «контроль». Наведіть 7-10 різних визначень, запропонованих українськими та закордонними вченими. Визначте та поясніть – які ключові відмінності визначає кожен науковий підхід?

3. Контроль в публічному управлінні та адмініструванні під час воєнного стану. Які нові завдання повинен виконувати контроль в такій ситуації?

ТЕМА 2 ПРИНЦИПИ КОНТРОЛЮ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

Семінарське заняття 3

Мета: вивчення та дискусійне обговорення принципів контролю, на підставі яких формуються ефективні системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування.

Теоретичні відомості та ключові терміни

До принципів управління, що безпосередньо стосуються функції контролю у сфері публічного управління та адміністрування, відносяться: принцип публічності державного управління, принцип випереджуючого стану управління, принцип ефективності контролю, принцип наявності нормативів, принципи: комплексності, дієвості, системності, компетентності, об'єктивності, гласності, принцип паралельних повноважень. принцип зворотного зв'язку та моніторинг.

Г. Груба запропонував визначення низки принципів, актуальних для контролю в публічному управлінні та адмініструванні: законності, коректності, централізму, планової організації діяльності контролюючих органів, фахової спеціалізації контролю, професіоналізму, зрозумілості, науковості, відповідності, реальності, об'єктивності контролю, повноти, комплексності, суттєвості, корисності, неупередженості, доброзичливості, універсальності, систематичності, дієвості, оперативності, результативності, гласності, офіційності, взаємодії, командний принцип, принцип раціонального розподілу

контрольних повноважень між контролюючими органами, концентрації, принцип допомоги підконтрольній структурі у виправленні помилок.

Сутність методу «управління за цілями» полягає в такому: визначені цілі і завдання підприємства, установи чи організації розділяються між менеджерами всіх рівнів, які, в свою чергу, доводять вказані завдання до безпосередніх виконавців (здійснюють розподіл завдань між виконавцями), визначають часові межі для виконання кожного конкретного завдання та здійснюють оцінювання рівня виконання завдання.

Основними принципами методу «управління за цілями» є: упорядкування та поділ цілей і завдань; виділення конкретного завдання для кожного виконавця; участь працівників в процесі прийняття рішень; визначення часових рамок для виконання кожного завдання; оцінка продуктивності та забезпечення зворотного зв'язку.

Управління за цілями складається з чотирьох взаємопов'язаних етапів: 1) розроблення чітких формулювань цілей; 2) формування реалістичних планів їх досягнення; 3) систематичного відстеження та оцінювання результатів управління; 4) прийняття коригуючих заходів для досягнення запланованих результатів (стандартів).

Метод «управління за цілями» має переваги і недоліки.

Питання для обговорення

1. Які принципи управління, що безпосередньо стосуються функції контролю у сфері публічного управління та адміністрування, Ви можете визначити?

2. Які характеристики мають принципи публічності державного управління та випереджуючого стану управління? Наведіть приклади реалізації цих принципів.

3. Які характеристики має принцип ефективності контролю? За якими показниками його можна визначити? Які приклади можуть характеризувати підвищення ефективності контролю?

4. Що означає принцип наявності нормативів? Які він має особливості?

5. Чи можна оцінити функцію контролю за допомогою низки принципів, таких як: комплексність, дієвість, системність, компетентність, об'єктивність, гласність? Про що буде свідчити така всебічна оцінка?

6. Які характеристики має принцип паралельних повноважень? Чи використовується цей принцип контролю у сфері бізнесу? Чи він розроблений і використовується суто в сфері публічного управління та адміністрування?

7. Які характеристики мають принципи зворотного зв'язку та моніторингу? Наведіть приклади реалізації цих принципів.

8. Охарактеризуйте принципи контролю у публічному управлінні та адмініструванні за науковим підходом Г. Груби. Чи можливо поділити запропоновані принципи на основні та додаткові?

9. Охарактеризуйте сутність методу «управління за цілями». Ким був розроблений цей метод і як його правильно використовувати у сфері публічного управління та адміністрування?

10. За послідовністю яких етапів здійснюється управління за цілями? Чи можуть бути змінені або удосконалені ці етапи? Відповідь обґрунтуйте.

11. З якими труднощами пов'язано застосування методу «управління за цілями» на практиці. Поясніть на прикладах.

12. Які переваги та недоліки використання методу «управління за цілями» визначають?

Тематика наукових доповідей

1. Чому діючу в публічному управлінні та адмініструванні України систему контролю не можна назвати високо ефективною? Які принципи реалізуються неправильно? Які принципи є застарілими? Які нові принципи необхідно запропонувати до впровадження для підвищення ефективності системи контролю?

2. Нові принципи контролю в публічному управлінні та адмініструванні України в умовах воєнного стану.

3. Міжнародний досвід ефективного використання принципів контролю. Приклади яких країн можуть допомогти Україні значно підвищити ефективність управління?

ТЕМА 3

СВІТОВІ СТАНДАРТИ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ. ДОСВІД ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Семінарське заняття 4

Мета: вивчення світових стандартів системи контролю та міжнародного досвіду здійснення контролю у сфері публічного управління та адміністрування.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Одним з найбільш відомих світових стандартів системи контролю є *Директива стандартів внутрішнього контролю*, розроблена *Міжнародною організацією вищих аудиторських установ (МОВАУ)* і видана у червні 1992 р. Цим документом запропонована типова модель контролю, яка зокрема придатна забезпечувати ефективне управління в організаціях державного управління. Стандарти, принципи і методи, що містяться в Директиві МОВАУ, поділяються багатьма країнами світу.

У Директиві МОВАУ термін «внутрішній контроль» ототожнюється з більш широким поняттям «контролю менеджменту», який охоплює всі плани, процедури й практичні дії, необхідні службовцям для досягнення завдань організації.

Різновиди контролю прийнято розрізняти за призначенням (адміністративний, конституційний, фінансовий, функціональний), стадіями виконання (попередній, поточний та заключний), суб'єктами управління (громадський та парламентський контроль, прокурорський нагляд), а також за відношенням до об'єкту (внутрішній та зовнішній).

Більшість діючих на сьогодні *систем контролю менеджменту* складаються із комбінацій наступних різновидів контролю: контролю до аудиту (попереднього контролю); спільних аудиторських контролів (поточний контроль); контролю після аудиту (заклучний контроль).

Система внутрішнього контролю охоплює дії керівництва, технології, методи, процедури та інші засоби, що забезпечують досягнення наступних основних завдань: сприяння організованій, економічній, продуктивній та ефективній діяльності та отриманню якісних результатів відповідно до мети діяльності організації; захист ресурсів від втрат внаслідок непотрібних витрат, зловживань, невірною управління, помилок, шахрайства та інших порушень; дотримання законів, положень і директив керівництва; виявлення й збереження надійних фінансових та адміністративних даних і неупереджене наведення цих даних у своєчасних доповідях (довідках).

Серед основних стандартів Директиви стандартів внутрішнього контролю, визначено наступні: обґрунтована впевненість, підтримуюче ставлення, чесність та компетентність, завдання контролю і перевірочний контроль.

Серед детальних стандартів Директиви стандартів внутрішнього контролю, визначено наступні: документація, швидка та належна фіксація операцій і заходів, дозвіл та виконання операцій і заходів, розподіл обов'язків, нагляд, доступ та відповідальність за ресурси і документи.

Питання для обговорення

1. Охарактеризуйте Директиву стандартів внутрішнього контролю. Яка організація розробила цю Директиву?

2. Як співвідносяться між собою терміни «внутрішній контроль» і «контроль менеджменту»? Відповідь аргументуйте. Чи згодні Ви з позицією вчених? Чи маєте власну позицію з цього питання?

3. Охарактеризуйте систему внутрішнього контролю.

4. Охарактеризуйте систему контролю менеджменту.

5. Якими є основні стандарти внутрішнього контролю. Що означають основні стандарти? Чи відповідають вони вимогам сьогодення? Чи необхідно їх оновити?

6. Визначте детальні стандарти внутрішнього контролю. Чи відповідають вони вимогам цифрової трансформації? Що можна удосконалити в детальних стандартах, щоб вони були більш сучасними?

7. Охарактеризуйте міжнародний досвід у використанні організаційних форм контролю адміністративних органів.

8. Охарактеризуйте міжнародний досвід у здійсненні контролю у системі виконавчої влади. Поясніть ієрархічність у здійсненні контролю.

9. Охарактеризуйте міжнародний досвід у здійсненні контрольних повноважень над органами місцевого самоврядування.

10. Охарактеризуйте міжнародний досвід у створенні вищої аудиторської установи країни.

Тематика наукових доповідей

1. Сучасний міжнародний досвід у використанні організаційних форм контролю адміністративних органів.

2. Сучасний міжнародний досвід у здійсненні контролю у системі виконавчої влади.

3. Сучасний міжнародний досвід у здійсненні контрольних повноважень над органами місцевого самоврядування.

4. Сучасний міжнародний досвід у створенні вищої аудиторської установи країни.

ТЕМА 4

РОЗВИТОК СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ

Семінарське заняття 5

Мета: вивчення та дискусійне обговорення особливостей організації, функціонування та розвитку системи контролю у сфері публічного управління та адміністрування України.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Вимоги до єдиної системи державного контролю: взаємно узгоджене проведення управлінського, фінансового та адміністративного контролю; незалежність підрозділів контролю в органах управління; надання контрольній діяльності системності й плановості; диференціація документів за необхідним ступенем глибини контролю; встановлення стандартів контролю; чітке й не надмірне документування; спрощення контролю за процедурою і формою; запровадження електронної системи контролю; реальна відповідальність посадових осіб.

Врахування особливостей публічного управління та адміністрування: застосування паралельних повноважень та взаємного контролю в системі взаємодії гілок влади; застосування парламентського контролю в системі законодавчої влади; застосування конституційного та судового контролю в системі судової влади; застосування функціонального, фінансового і прокурорського контролю на вищому, центральному та місцевих рівнях виконавчої влади; застосування внутрішнього (функціонального, адміністративного та фінансового) контролю на рівні окремих публічних органів, установ і організацій.

Зовнішній контроль у системі контролю у сфері публічного управління в Україні: конституційний, парламентський, судовий, державний фінансовий та громадський контроль, прокурорський нагляд. Органи влади, які здійснюють зовнішній контроль: Адміністративна юстиція, Рахункова палата України. Державна контрольно-ревізійна служба України, Державне казначейство України, Національний банк України, Державна податкова адміністрація України, Управління Пенсійного фонду України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Антимонопольний комітет України, Державна інспекція з контролю за цінами, Державний комітет стандартизації, метрології та сертифікації України, Державний комітет статистики України.

Контрольні повноваження Президента України: гарант державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання виконання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, контрольні повноваження щодо: Верховної Ради України; Кабінету Міністрів України та системи виконавчої влади; системи судової влади та прокуратури.

Удосконалення контролю, пов'язане з проведенням адміністративної реформи в Україні: наведення чіткого порядку в роботі системи виконавчої влади; надання міністерствам більшої самостійності у розробці та здійсненні державної політики; скорочення кількості центральних органів виконавчої влади; проведення в них функціонального обстеження з метою виключення дублювання функцій; забезпечення більшої стабільності в роботі апарату; удосконалення функціонування державної служби та підвищення її статусу; запровадження регламентів роботи на вищому, центральному та місцевому рівнях виконавчої влади.

У теперішній час удосконалення функцій контролю у сфері державного управління тісно пов'язується з активною цифровізацією процесів, підвищенням кваліфікації працівників сфери публічного управління та адміністрування, що дозволить значно підвищити якість та ефективність державного управління.

Питання для обговорення

1. Охарактеризуйте вимоги до єдиної системи державного контролю.
2. Які особливості має сфера публічного управління та адміністрування щодо системи контролю?
3. Як застосовуються паралельні повноваження та взаємний контроль в

системі взаємодії гілок влади? Наведіть приклади.

4. Визначте форми зовнішнього контролю у сфері публічного управління в Україні.

5. Сформууйте характеристики та визначте особливості реалізації конституційного та парламентського контролю в країні.

6. Сформууйте характеристики та визначте особливості реалізації судового та державного фінансового контролю в країні.

7. Сформууйте характеристики та визначте особливості реалізації громадського контролю та прокурорського нагляду в країні.

8. Які функції міжгалузевого контролю здійснюються з боку спеціальних центральних органів державного управління?

9. Охарактеризуйте контрольні повноваження Президента України.

10. Визначте напрями удосконалення системи контролю, пов'язані з проведенням адміністративної реформи в Україні.

Тематика наукових доповідей

1. Контрольні повноваження Президента України під час воєнного стану.

2. Конституційний та парламентський контроль в країні під час воєнного стану.

3. Судовий та державний фінансовий контроль в країні під час воєнного стану.

4. Громадський контроль та прокурорський нагляд в країні під час воєнного стану.

5. Роль і завдання Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини під час воєнного стану.

ТЕМА 5

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

Семінарське заняття 6

Мета: вивчення та дискусійне обговорення організаційних засад здійснення, а також удосконалення системи контролю в органах публічної влади України.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Ефективність роботи центральних і місцевих органів виконавчої влади великою мірою залежить від здійснення контролю за виконанням законів України, указів, розпоряджень і доручень Президента України, актів Кабінету

Міністрів України, рішень інших органів вищого рівня і їхніх власних рішень та від організації виконання.

Крім *зовнішнього державного контролю*, за допомогою якого реалізуються загальна і спеціальна функції контролю органами законодавчої, судової влади, Президентом України та прокуратурою за виконавчою владою, *існує внутрішній контроль*, який здійснюють органи виконавчої влади та органи управління, а також їх посадові особи. У залежності від повноважень органів, що здійснюють державний контроль у системі виконавчої влади, внутрішній контроль може бути загальним, функціональним, який ще називають надвідомчим, відомчим та спеціальним.

Загальний контроль у межах своїх повноважень здійснюють майже усі органи виконавчої влади та їх посадові особи, бо функція контролю об'єктивно притаманна управлінській діяльності, є її невід'ємною частиною і може у найрізноманітніших формах здійснюватися у процесі їх управлінської діяльності. На відміну від контролю, що його здійснює законодавча влада, контроль органів виконавчої влади за своїм характером має внутрішню спрямованість і стосується, в основному, об'єктів сфери державного управління.

До основних об'єктів внутрішнього контролю слід віднести діяльність органів виконавчої влади щодо забезпечення: реалізації єдиної державної політики у різних сферах; прав і свобод громадян; надання державних (управлінських) послуг органами виконавчої влади, їх посадовими особами; відповідності фактичної діяльності органів виконавчої влади визначеному законом обсягу їх повноважень; дотримання в діяльності зазначених органів вимог норм законодавства.

Змістом *фінансового контролю* є забезпечення виконання й дотримання законодавства і фінансової дисципліни всіма державними, громадськими організаціями, посадовими особами й громадянами. Вся фінансова діяльність держави регламентується законами й підзаконними актами. *Фінансовий контроль* можна визначити як діяльність державних органів і недержавних організацій по забезпеченню законності, фінансової дисципліни й доцільності у процесі мобілізації, розподілу й використання централізованих та децентралізованих фондів коштів. *Правовою базою здійснення фінансового контролю* є Конституція України, яка визначає принципи, основні права і обов'язки державних органів і громадських організацій в сфері контролю. Крім того, окремі питання фінансового контролю відображені в законах, указах Президента України, постановах Кабінету Міністрів України, інструкціях і наказах, рішеннях органів публічної влади, статутах і інших актах, що регламентують правове положення органів публічної адміністрації та інших учасників фінансових правовідносин.

Фінансовий контроль поділяється на банківський, податковий і бюджетний.

Реформа контролю у публічному управлінні та адмініструванні повинна здійснюватися за такими напрямками, як: чітке окреслення предмету публічного контролю; законодавче відмежування контролю від інших близьких

за формами та цілями видів діяльності; перегляд системи контролюючих органів та їх законодавче закріплення; розробка механізму взаємодії контролюючих органів між собою та з правоохоронними органами; подальша деталізація у нормативних актах принципу законності; удосконалення та законодавче закріплення контрольних проваджень і правил оформлення результатів контролю; законодавче вирішення питань використання технічних та спеціальних приладів контролю; посилення відповідальності контролюючої структури за достовірність результатів контролю; відпрацювання механізму захисту своїх прав об'єктами контролю.

Питання для обговорення

1. Охарактеризуйте процеси реалізація загальної та спеціальної функцій контролю органами публічної влади.
2. Як здійснюється загальний контроль у межах повноважень?
3. Які принципові відмінності мають системи контролю, що здійснюються органами законодавчої та виконавчої влади?
4. Які особливості має контроль на різних рівнях публічної влади? Відповідь аргументуйте.
5. Охарактеризуйте внутрішній контроль в органах виконавчої влади.
6. Що виступає в якості основних об'єктів внутрішнього контролю в органах виконавчої влади? Чи відбулися зміни у складі основних об'єктів під час воєнного стану?
7. Визначте та охарактеризуйте основні засади правової регламентації внутрішнього контролю.
8. Як здійснюється контроль за наданням громадянам необхідних управлінських послуг та забезпечення захисту їх прав і свобод? Чи можна вважати цей вид контролю високо ефективним? Які зміни (за необхідністю) могли б позитивно вплинути на ефективність контролю?
9. Охарактеризуйте інформаційно-аналітичне забезпечення контролю.
10. Охарактеризуйте фінансовий контроль, його місце та роль у системі публічного управління та адміністрування.
11. Визначте види фінансового контролю та наведіть їх характеристики.
12. Що входить до складу системи попереджень і перевірок контролюючими органами.
13. Які сучасні зміни відбуваються у системі фінансового контролю. Наведіть приклади.
14. Які напрями удосконалення контролю у публічному управлінні та адмініструванні є актуальними та ефективними у теперішній час? Які напрями Ви могли би запропонувати для реалізації під час воєнного стану? Які напрями, на Вашу думку, будуть актуальними під час післявоєнної відбудови України?

Тематика наукових доповідей

1. Зовнішній державний контроль в Україні: суб'єкти та об'єкти контролю.
2. Кабінет Міністрів України як вищий орган виконавчої влади в державі: мета, завдання, склад, нові підходи в роботі.
3. Основні засади правової регламентації внутрішнього контролю в Україні для центральних органів виконавчої влади.
4. Діюча система фінансового контролю в Україні та необхідність її реформування.
5. Напрями удосконалення контролю в публічному управлінні та адмініструванні

ТЕМА 6 ОСНОВНІ ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ

Семінарське заняття 7

Мета: вивчення та дискусійне обговорення основних шляхів забезпечення ефективного функціонування внутрішнього контролю в сфері публічного управління та адміністрування.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Рекомендації з підвищення ефективності внутрішнього контролю: специфічні стандарти і процедури внутрішнього контролю не повинні бути занадто обмежувачими; необхідно змінювати модифікації процедур контролю при зміні умов діяльності; необхідно переглядати структуру внутрішнього контролю.

Внутрішній контроль повинен відповідати трьом основним критеріям: бути належним; послідовно здійснюватися згідно з планом; бути економічно виправданим.

Необхідно вважати на те, що у забезпеченні ефективності внутрішнього контролю важливу роль відіграє *людський чинник та ставлення керівництва до контролю*. Це означає, що на функціонування системи внутрішнього контролю можуть впливати недоліки в розробці, помилки у поглядах і розумінні, зневажання, стомленість або відволікання уваги як у керівників, так і у персоналу.

Організаційні зміни й ставлення керівництва також можуть сильно впливати на ефективність цієї структури. Керівництву необхідно постійно перевіряти та удосконалювати контроль, повідомляти персонал про зміни та надавати власний приклад дотримання вимог контролю. Вважається доцільним

запровадження достатньо жорстких стандартів внутрішнього контролю для державних структур, зважаючи на їхній обсяг, різноманітність, кількість справ, чисельність документів та велику кількість нормативно-правових актів, положень та інструкцій, що стосуються їх діяльності.

Керівники мають усвідомлювати, що *розвинута та добре відпрацьована структура внутрішнього контролю є основою управління організацією*, виконання її завдань, раціонального здійснення діяльності та використання ресурсів. Вони повинні взяти на себе відповідальність за цей контроль, постійно перевіряти свої дії.

Спеціальні підрозділи, що створюються для такого контролю, безумовно є цінним джерелом надання рекомендацій та порад з питань його здійснення, але вони не повинні підмінювати всю структуру внутрішнього контролю.

Важливою умовою ефективного контролю є *розробка чіткої системи звітності*, перевірка звітності та її аналіз як щодо службової діяльності в цілому, так і по відношенню до окремих підрозділів (співробітників), а також *щорічне звітування організації* перед вищим керівництвом з виконання своїх планів, розроблення заходів з виправлення виявлених недоліків.

Звітність – це система узагальнюючих показників, що характеризують стан і динаміку управління службовою діяльністю, а також саму діяльність конкретного органу (підрозділу). Звітність є найважливішим елементом функції контролю в управлінській діяльності. *Виділяють два види звітності в організації*: статистичну – відображає кількісні показники контрольованої діяльності; описову – містить в основному її якісні показники. При цьому необхідно забезпечити їх відповідність, тобто правильну і об'єктивну інтерпретацію кількісних показників статистичної звітності при формуванні описової звітності. *За термінами надання звітність підрозділяється* на регулярну в нормативно встановлені терміни та епізодичну в конкретні терміни, що встановлюються суб'єктом управління або самим виконавцем. *Звітність може виступати в письмовій та усній формі.*

Серед актуальних напрямів підвищення ефективності внутрішнього контролю виділяють і активно реалізують: розвиток цифрової трансформації, неформальної освіти для працівників сфери публічного управління та адміністрування.

Питання для обговорення

1. Визначте та охарактеризуйте основні шляхи підвищення ефективності внутрішнього контролю.
2. Які існують вимоги до внутрішнього контролю? Чи повинні вони змінюватися відповідно до змін у суспільстві, у зовнішньому середовищі?
3. Наскільки сильно впливає людський чинник на забезпечення ефективності внутрішнього контролю?
4. Як можна охарактеризувати загальне ставлення керівництва організацій до контролю?
5. Якими повинні бути обов'язки керівника щодо забезпечення

контролю? Чи є важливим власний приклад керівника у дотриманні вимог контролю?

6. Які організаційні зміни і яким чином впливають на ефективність системи контролю?

7. Чи необхідно проводити постійні перевірки та удосконалення системи контролю? Чи не буде це чинити негативний вплив на діяльність системи?

8. Чи є виправданим створення спеціальних підрозділів для контролю? В яких випадках це є доцільним? Чи не перевантажує це загальну систему контролю?

9. Охарактеризуйте звітність як елемент функції контролю в управлінській діяльності. Чи потрібна система звітності в організації? Чи необхідно удосконалювати систему звітності? Відповіді аргументуйте.

10. Які види звітності використовуються в організаціях? Наведіть характеристики видів звітності.

11. Охарактеризуйте напрями підвищення ефективності внутрішнього контролю: розвиток цифрової трансформації, неформальної освіти для працівників органів влади. Висловіть власне ставлення до цих напрямів. Чи дійсно вони є актуальними і ефективними у теперішній час?

Тематика наукових доповідей

1. Міжнародний досвід підвищення ефективності внутрішнього контролю.

2. Роль М. Федорова (Віце-прем'єр-міністра з інновацій, розвитку освіти, науки та технологій України – Міністра цифрової трансформації України) у цифровій трансформації державної системи управління.

3. Цифрова трансформація функцій контролю в публічному управлінні та адмініструванні: нові кейси.

4. Ефективність неформальної освіти для працівників сфери публічного управління та адміністрування України: аналіз та висновки.

5. ЦНАП як інноваційний інструмент взаємодії влади та громади.

ТЕМА 7 КОНТРОЛЬ З БОКУ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Семінарське заняття 8

Мета: вивчення та дискусійне обговорення особливостей функціонування системи контролю з боку органів місцевого самоврядування.

Теоретичні відомості та ключові терміни

Напрями контролю з боку органів місцевого самоврядування: підзвітність

місцевих державних адміністрацій відповідним районним, обласним радам у виконанні програм соціально-економічного та культурного розвитку, районних, обласних бюджетів, у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними, обласними радами, а також у виконанні рішень рад з цих питань; звітування голів місцевих державних адміністрацій, їх заступників, керівників управлінь, відділів та інших структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій.

Контрольні повноваження районних та обласних рад у сфері публічного управління: рішення про недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації; звернення до суду щодо визнання незаконними актів місцевих органів виконавчої влади, які обмежують права територіальних громад, а також повноваження районних, обласних рад та їх органів; внесення до Кабінету Міністрів України пропозицій щодо звільнення голови відповідної місцевої державної адміністрації.

Контрольні повноваження сільських, селищних, міських рад: здійснення контролю за роботою поліції; заслуховування повідомлень керівників органів внутрішніх справ про їх діяльність; порушення питання про звільнення з посади керівників цих органів у разі визнання їх діяльності незадовільною.

Контрольні повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад: внесення подань про притягнення до відповідальності посадових осіб, які ігнорують вимоги та рішення рад і їх виконавчих органів; звернення до суду про визнання незаконними актів органів виконавчої влади, які обмежують права територіальної громади, а також повноваження органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

Повноваження сільського, селищного, міського голів: має право звернення до суду щодо визнання незаконними актів місцевих органів виконавчої влади, які обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів.

Контролюючі повноваження органів місцевого самоврядування наділяються щодо інших органів виконавчої влади: відповідальність перед органами місцевого самоврядування за заподіяну місцевому самоврядуванню шкоду; подання Голови територіального відділення Антимонопольного комітету щодо порушень посадовими особами антимонопольного законодавства України; сприяння судам, органам прокуратури, іншим правоохоронним органам.

Органи місцевого самоврядування здійснюють *контроль стратегічного планування розвитку регіонів, територіальних громад* шляхом розробки, реалізації та контролю за виконанням стратегії розвитку та пакету документів, які супроводжують її успішну реалізацію.

Питання для обговорення

1. Охарактеризуйте систему контролю з боку органів місцевого самоврядування.

2. Яким чином здійснюється підзвітність місцевих державних

адміністрацій відповідним районним, обласним радам.

3. Які контрольні повноваження мають районні та обласні ради у сфері публічного управління та адміністрування?

4. Які контрольні повноваження мають сільські, селищні, міські ради?

5. Які контрольні повноваження мають виконавчі органи сільських, селищних, міських рад?

6. Які повноваження мають сільський, селищний, міський голови.

7. Які контролюючі повноваження мають органи місцевого самоврядування щодо інших органів виконавчої влади?

8. Яким чином здійснюється контроль за виконанням документів стратегічного планування розвитку територіальної громади або регіону країни? Чи є нові підходи або рекомендації щодо здійснення такого контролю?

9. Чи є нові підходи або рекомендації щодо розробки програм відновлення територій країни, які постраждали від повномасштабного російського вторгнення в Україну? Чи будуть ці програми відновлення враховано під час удосконалення діючих та розробки нових стратегій розвитку територіальних громад, регіонів України?

Тематика наукових доповідей

1. Місцеве самоврядування України під час воєнного стану.

2. Реформа місцевого самоврядування в Україні: як змінилася система контролю в публічному управлінні та адмініструванні.

3. Міжнародний досвід ефективної діяльності місцевого самоврядування.

4. Конгрес місцевих та регіональних влад при Президентіві України.

5. Контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування під час воєнного стану.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Органічною складовою навчального процесу є контроль рівня знань здобувачів. Під час вивчення навчальної дисципліни «Контроль в публічному управлінні та адмініструванні» застосовується поточний, контроль за розділами і семестровий (підсумковий) контроль знань. Всі вказані види контролю тісно взаємопов'язані та використовуються з метою стимулювання ефективної роботи здобувачів, забезпечення об'єктивного оцінювання рівня їх знань.

Оцінювання знань, умінь та навичок здобувачів з дисципліни враховує всі види занять, в тому числі лекційні, семінарські заняття, а також самостійну та індивідуальну роботу.

Перевірка та оцінювання знань здобувачів з дисципліни проводиться кількома методами:

1. Поточний контроль:

- а) оцінювання знань під час семінарських занять;
- б) оцінювання знань з використанням поточних тематичних тестів;
- в) оцінювання завдань самостійної та індивідуальної роботи.

2. Контроль за розділами:

- а) оцінювання знань на основі тестів за темами, що входять до складу розділу;
- б) проведення письмових контрольних робіт за темами, що входять до складу розділу.

Семестровий контроль: проведення заліку.

Після закінчення вивчення навчальної дисципліни підсумковий контроль проводиться у формі заліку і здобувач може набрати протягом семестру від 60 до 100 балів включно.

Розподіл балів, які отримують здобувачі

Поточне тестування та самостійна робота							Всього балів
Розділ 1			Розділ 2				
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	60 – 100
9-14	8-14	8-14	8-14	9-14	9-15	9-15	

Шкала: національна та ECTS і критерії оцінювання до визначення рівня знань і навичок

12.1 Шкала оцінювання

12.2 Критерії оцінювання:

1) "відмінно" (90-100 балів) – здобувач виявляє всебічні системні і глибокі знання програмного матеріалу, вільно оперує матеріалом, чітко володіє понятійним апаратом, вміє аналізувати і робити висновки;

2) "дуже добре" (82-89 бали) – здобувач виявляє широкий професійний кругозір, вміння логічно мислити, виявляє достатньо системне і глибоке знання

програмного матеріалу, чітко володіє понятійним апаратом, проте у відповідях допускаються окремі неточності, які не змінюють суті питання;

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою для заліку
90 – 100	A	зараховано
82 – 89	B	
74 – 81	C	
64 – 73	D	
60 – 63	E	
35 – 59	FX	не зараховано з можливістю повторного складання
0 – 34	F	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

3) "добре" (74-81 бали) – здобувач виявляє достатньо глибоке знання програмного матеріалу, володіє понятійним апаратом, вміє аргументувати свої відповіді, проте у відповідях допускаються неточності, які впливають на чіткість розуміння матеріалу;

4) "задовільно" (64-73 бали) – здобувач виявляє недостатньо глибоке знання програмного матеріалу, володіє основним понятійним апаратом, але допускає принципові помилки;

5) "достатньо" (60-63 бали) – здобувач виявляє слабкі знання, у відповідях не точно формулює причинно-наслідкові зв'язки між явищами і процесами, оперування фактами відбувається на рівні запам'ятовування, допускаються значні помилки;

6) "незадовільно" (35-59 бали) – здобувач виявляє значні прогалини в знаннях основного програмного матеріалу, у володінні окремими поняттями, не знає більшої частини фактичного матеріалу, не вміє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між явищами і процесами, завчивши матеріал без його усвідомлення.

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Контроль в публічному управлінні та адмініструванні: конспект лекцій для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форми навчання спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» / Упорядник: С.С. Ткачова – Харків: [б. в.], ДБТУ, 2024 – 87 с.

2. Бакуменко В.Д. Контроль у публічному управлінні та адмініструванні [Конспект лекцій]. / В. Д. Бакуменко, О.В. Шабінський. – Харків: Вид-во «Смугаста типографія», 2018. – 92 с.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

3. Технології публічного адміністрування та контроль в публічному управлінні [Текст]: навч. посіб. / В. Д. Бакуменко [та ін.] – Харків: Вид-во «Смугаста типографія», 2018. – 336 с.

4. Державний фінансовий контроль у публічному управлінні : навч. посібн. / Колектив авторів; за ред. В. М. Русіна та Б. С. Шулюк. Тернопіль: Осадца Ю.В., 2018. 214 с.

5. Долженков О.О. Публічне управління та адміністрування: вступ до спеціальності : навч. посіб. / О. О. Долженков. – Одеса : видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2019. – 190 с.

6. Організаційно-правові засади публічного управління та адміністрування: навч. посіб. / Укладачі: О. В. Надьон, І. М. Хмиров, Т. О. Луценко. – Х.: НУЦЗУ, 2020. – 175 с.

7. Публічне управління та адміністрування : навчальний посібник / [А. О. Азарова, Л. М. Ткачук, Л. О. Нікіфорова та ін.]. – Вінниця : ВНТУ, 2019. – 181 с.

Допоміжна література

Законодавчі та нормативні акти України

8. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

9. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII. Дата оновлення 17.11.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

10. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI. Дата оновлення 25.09.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/3166-17>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

11. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016. № 4. с. 43.

12. Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні: Закон України від 26.01.93 № 2939-XII.

13. Про Рахункову палату: Закон України. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 36, ст.360.

14. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України № 2939-XII від 26.01.93.

15. Про прокуратуру України : Закон України від 28.08.2018 р. № 1697-18. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

16. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Дата оновлення: 02.10.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1700-18>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

17. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 року №1402. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

18. Про національну поліцію: Закон України. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст.379. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

19. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 2882/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

20. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 09.04 1999р. № 586-XIV. Дата оновлення 20.10.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

21. Про співробітництво територіальних громад : Закон України від 17.06.2014 р. № 508-VII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

22. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій: Закон України від 09.07.2022 № 2389-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2389-20#Text>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

23. Положення про Головне контрольне ревізійне управління України. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 27.06. 2007 р. N 884.

24. Положення про Державну податкову службу України. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 227.

25. Про утворення Державної аудиторської служби України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 868. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/868-2015-%D0%BF>. (дата звернення 25.01.2024 р.).

26. Інструкція про порядок проведення перевірок, ревізії Рахунковою палатою. Затверджена Постановою Колегії Рахункової Палати від 03.12.99 № 25-1.

27. Про затвердження змін і доповнень до Інструкції про порядок проведення ревізій і перевірок органами державної контрольно-ревізійної служби в Україні, затвердженої наказом ГоловкиРУ України від 03.10.97 N 121 (із змінами і доповненнями).

ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Сайти органів державної влади України

28. Верховна Рада України. URL: <http://rada.gov.ua>.

29. Президент України. URL: <http://www.president.gov.ua>.

30. Рада національної безпеки і оборони України. URL: <http://www.rainbow.gov.ua>.

31. Верховний Суд України. URL: <https://supreme.court.gov.ua>.

32. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини. URL: <https://ombudsman.gov.ua>.

33. Офіс Генерального прокурора України. URL: <https://www.gp.gov.ua>.

34. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua>.

35. Кабінет Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua>

36. Інформація про інші органи виконавчої влади: служби, агентства, інспекції, ЦОВВ зі спеціальним статусом, колегіальні органи, інші ЦОВВ, місцеві органи влади. URL: <https://www.kmu.gov.ua/catalog>.

37. Ліга Закон. – Головний правовий портал України. URL: <http://search.ligazakon.ua>.

38. Нормативні акти України. URL: www.nau.kiev.ua.

Навчальне видання

КОНТРОЛЬ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

Методичні вказівки
для семінарських занять

Упорядник:

ТКАЧОВА Світлана Сергіївна

Формат 60 x 84 1/16. Гарнітура Garamond
Авторських арк. – 1,0. Умовн. друк. арк. – 1,8.

Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських 44